XIII. évfolyam Budapest. 356. szám. Hétfő, 1879. deczember 29.

Hirdetések és nyiltterek
felvétetnek árszabály szerint
a kiadó hivatalban:
Budapest IV. hmző-utcza és kalap-utcza sarkán 1. sz.

Hirdetések felvétetnek a külföldön:
Bécsben: Oppelik A.-nál, Stubenbastei Nr. 2.
Mosse Rudolfnál, Seilerstätte Nr. 2.
Haasenstein és Vogternél, Wallfischgasse 10.
Daube G. L. és társánál, Wollzeile Nr. 12.
Párisban: Havas, Lafitte & Comp.-nál, Place de la Bourse.
Frankfurtban a/M.: Daube G. L. és társánál.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztő- s kiadó-hivatal:
Budapest IV. hmző-utcza és kalap-utcza sarkán 1. szám.
Csak bérmentes levelek fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:

Egy évre	20.—
Félévre	10.—
Negyedévre	5.—
Egy hóra	1.80

Egy szám 6 krajczár.

TÁVIRATOK.

Szeged, decz. 28. (Az „Egyetértés“ tudósitójának távirata.) A két szegedi képviselő beszédeit nagy közönség hallgatta. Bakay Nándor leginkább biztosi tanácsosi működéséről számolt és elmondta, miket tett e minőségében a közönség érdekeiért. A mit még kiván, az, hogy az olcsó kölcsön a biztositék egész erejéig adassék Szeged népének. Ha ez nem teljesül, le fog mondani biztosi tanácsosi állásáról.

Bonnaz csanádmegyei püspök, mint egészen megbizható forrásból jön felőle hir, teljesen el van határozva, hogy Szegeden helyezi el a fölállitani szándékolt felsőbb leányiskolát egy e czélra itt épitendő palotában. A püspökhöz ezt kérni, ma induló városi küldöttség tehát kétségen fölül jó eredménynyel fog járni.

A királyi biztosságnak már áprilisban leendő fölöszlásáról a „Pesti Napló“ által hozott hirt itt nem hiszik, miután ez ideig még csak a kezdet kezdetére jutunk el.

—

Konstantinápoly, decz. 28. (Az „Egyetértés“ tud. táv.) Layard kijelenté a török külügyminiszternek, hogy ő tudja, ki izgatja a mohamedán köznépet Anglia ellen. Nem a saját személye miatti aggodalom, hanem komoly indokok birják arra, hogy a portának óvakodást ajánljon oly eseményektől, melyeknek elfojtására Anglia rögtön és erélyes módon közbe lépne.

Kattaró, decz. 28. (Az „Egyetértés“ tud. távirata). A Prizrendben levő konzulok Mukhtár basának azon meghivását, hogy Guzinje átadásánál tolmácsaik által képviseltessék magukat, elutasitották.

Szentpétervár, decz. 28. (Az „Egyetértés“ tudósitójának távirata.) A czarevna betegségében beállott rosz fordulat a czárt arra birta, hogy az ujabban ajánlott tervekről mondjon le, a többi között Novikov csakugyan Konstantinápolyba küldetik el nagykövetül. A czárhoz közel álló körök szerint Sándor még egyszer megnősülne ha a czárnő meghal, s Dolgornki herczegnőt veszi el.

Nis, decz. 28. A skupstina egy millió frankig terjedő hitelt szavazott meg az inségesek segélyezésére.

London, decz. 28. Dixon történész meghalt.

Berlin, decz. 28. A császár megerősitette a Honts kapitány ellen hozott felmentő itéletet. Ezzel a tönkre ment „Kurfürst“ nevü hádihajó ügye végleg elintéztetett.

Pétervár, decz. 28. Az „Agence Russe“ közli a nagykövetek kinevezését. E szerint Lobanoff londoni, Oubril bécsi, Saburow berlini, Nowikow konstantinápolyi és Nelidow atheni nagykövetté neveztetett ki. — A német császár a leghizelgőbben nyilatkozott Oubril nagykövet felől. — Ugyanazon hirlap megczáfolja azt a hirt, hogy a porta és Montenegro között szakadás állott volna be. A porta ugyan Dulcigno kerületét kinálta pótláskép Montegrónak; ez ajánlat azonban tekintettel Ausztria-Magyarország ellenzésére illuzoriussá vált.

Páris, decz. 28. Az uj kabinet kihirdetését holnapra várják.

Páris, decz. 28. Peru köztársaság elnöke Panamába érkezett. Az elnök az amerikai egyesült államokba s onnan Európába fog utazni.

London, decz. 28. (Az „Egyetértés“ távirata). Az aggodalom tetőpontjára hágott, miután három nap óta az afghán harczterről nem érkezett távirat. Az India Officet ostromban tartják a hirlapok tudositói. Déli 12 óráig csak megbizhatlan értesitések érkeztek, de az indiai alkirály hiteles tudósitások hiányában van. Jelentik, hogy Roberts és Gough tábornokok egyesült haderejének sikerült Kabul előtt a fölkelők főhadseregét szétrobbantani s roppant számu foglyot ejteni. E hir megnyugtatólag hatott, de várják megerősitését.

Páris, decz. 28. (Az „Egyetértés“ távirata.) A franczia kormány kinevezése a mai hivatalos lapban nem jelent meg. Freycinet még a belügyminiszteri tárczára akarta a baloldal vagy az union republicaine valamely tagját megnyerni, de miután ez nem sikerült, a holnapi hivatalos lap a kinevezést Freycinet-tel mint kormányelnök és belügyminiszter fogja hozni.

Berlin, decz. 28. Vasárnapi forgalom kezdetben szilárd, zárlatnál pénzszüksség folytán nyomott hangulat.

Budapest, deczember 28.

Az oroszok otthonosan érzik magukat a Balkán-félszigeten s a tüntetéseken kivül positiv vivmányokkal is demonstrálják, hogy a félhold elragadott birtokain ők a kizárólagos urak s hatalmuk monopoliumát alig leplezi a fejedelmek önállósága. Tegnap Sofiában, ma Cettinjében vagy Belgrádban van ünnep és tüntetés, ugyanaz, melylyel Novgorod, vagy Jekaterinoslaw kedveskedik az oroszok urának. Ilyen a belgrádi hála istentisztelet, amiért Oroszország husz alapitványt tett a főtanodánál oly ifjak részére, kiket Boszniában vagy Herczegovinában saját alattvalóinak tekint Ausztria-Magyarország. Az alapitványok nem oly növendékek részére szólnak, akik még az elemi ismereteket sem szerezték még, hanem olyanoknak adnak segélyt, a kik a pálya kezdetén, tanulmányaik befejeztéhez jutottak. Az alapító intencziója szerint csak egy évig részesül a növendék e segélyben, ugy, hogy minden évben husz ifjut fognak Boszniából és Herczegovinából Oroszország jótéteményeivel megismertetni, és csak egyelőre, mert az alapitvány, mihelyt kiderül, hogy Bosznia és Herczegovina értelmiségi produkciója gazdagabb s több pályázó jelentkezik az orosz segélyre, növeltelni fog. Ezen alapitványok Oroszországnak nem kerülnek áldozatába, mert pusztán azon vallásalapból (vakuf) teremtetnek elő, melyet Szerbia a berlini szerződés értelmében kapott területen talált, s melynek a porta reklamációja ellenében való elindegenitésére a szerb kormánynak Szent-Pétervárról támogatás és biztositás igértetett. A szerb kormány a porta sürgetésére már ki is jelentette, hogy az egyházi javakra ne számitson, mert azokat addig is, mig a skupstinának eszébe jut felbecsülni, zálogul tartja meg az arnauták betörései által okozott károkért.

Még világosabb azonban szerbia alárendelt viszonya azon egyezményben, mely egyrészről Szerbia, másrészről Poljakoff és társa között a szerb vasutak kiépitésére köttetett. Már régóta versenyzett az osztrák-magyar befolyás az orosz befolyással a vasutvállalat megnyerésére s az előbbit tekintélyes franczia pénzerő is támogatta. Hosszu alkudozások folytak ez ügyben Nis, Belgrád, Budapest és Bécs között, de Persiani orosz követnek elegendő volt megjelennie a fejedelmi konakban, hogy a belgrádi orosz helytartó azonnal az orosz kormány parancsát teljesitse. „Poljakoff és társa“ ugyanis egy szédelgő firma, mely tőkével nem rendelkezik, hanem az orosz kormány álczájául szerepel a vasuti vállalatokban. Néhany év előtt kezdett szerepelni s bár a nemzetközi vállalatokra tőkével nem rendelkezik, az orosz kormány ezekre is versenyképessé tette. A bécsi közös kormány már régen megnyertnek tekintette az ügyet s most a felsülés igen kinos benyomást gyakorolt.

Az angol-afghán háboruban mégbe nem következett a döntő fordulat, noha Bright és Gough apróbb győzelmeket is jelentettek. Ez utóbbi tábornok, mint már korábban jelentettük, egyrészről s Roberts tábornokkal s ezen egyesülés után egy napi kémszemle tartatott, mire a fölkelőktől ütközetet fogadott el. Erre két napi szakadatlan csata következett, de az eredményről nem jelentettek semmit s indokát e mulasztásnak abban adták, hogy sürü köd terjedt el s a jelzéseket nem lehet látni. Londonba rendkivül aggasztó hirek terjedtek el s beszélnek már az angol hadak teljes megsemmisitéséről is, de ezen aggodalmakat semmi sem igazolja.

A franczia kormány alig látta meg a napot, máris élénk támadásoknak van kitéve. Hogy maga Gambetta csakugyan ellene volt a kormány megalakulásának, azt az általa nyugalmazott „Republique Française“ nyiltan elárulja, midőn ezt irja: „Őszintén szólva, ha a parlamenti szokások nálunk tiszteletben tartatnának, akkor senkinek sem volna szabad az uj kormányban tárczát vállalnia, a ki már a régi kormánynyal megbukott“. Általános a csodálkozás, a haladó köztársasági pártban, hogy ugyanazon arczok, melyeken a bukás pirja jelent meg nem régen, tünnek föl az uj kormányban bizalmat kérve. „És miféle férfiak?“ — kérdi a „Lanterne“. Ha Freycinet tartós kabinetet akar alakitani, mindenekelőtt szakitania kell a balközép embereivel, kik nem szüntek meg a néhai kabinet működését is akadályozni; e férfiak: Waddington, Léon Say és Jaurégniberry, Waddington politikai naivitása általánosan ismeretes; Leon Say jellemelismeretes a kötvényváltás óta; nem teledte a közvélemény, hogy követeléseire épen e miniszter volt a legsüketebb. A mi Jauregniberryt illeti, erőszakoskodásai ismeretesek. Ezek azon férfiak, kik megbuktatták az előbbi kabinetet s ugyancsak ők fogják, ha Freycinet velők szövetkezik, az uj kormányt is tönkre tenni.“ — A közvélemény, de a helyes érzék is azt követelné, hogy a mozdulatlan balközéppel szakitva, az uj kormány a baloldal és az union republicaineból alakithatnék meg.

Grévy köztársasági elnök tegnapelőtt fogadta a marokkoi császár követét, fejedelmének szerencseüdvözletével, melylyel Grévyt megválasztatása alkalmával, bár későn, megtisztelte.

Az orosz czár közeli lemondásáról szóló hirrel homlokegyenest ellenkező értesitések érkeztek t. i. hogy a viszony a czár s a trónörökös közt rendkivül rideg s a czár környezetében a nihilizmus elleni rendszabályok képezik a tépelődés egyedüli tárgyát.

A pápa uj évi üdvözletet ir a német császárnak s ez alkalommal hosszabb fejtegetésébe fog ereszkedni a romai kuria és a német császárság közti végleges egyezménynek.

Az ultimátum átadásának okát ujabban abban keresik, hogy Fournier franczia nagykövet tulságos befolyásra tett szert a szerájban s s hogy Layard ezt megrenditse, ürügyet keresett a tüntetésre. Az ulema már féléve várja ügyének eldöntését, s az angol követnek épen kapóra jött a bibliaper.

—

Moszkvai levelezőnk a következőket irja: Oroszország perui kerületében a Suwaloff gróf tulajdonát képező Serginskoje nevezetü birtoknak összes parasztjai fellázadtak, mivel földesurok vonakodik a parasztok között összes földbirtokait felosztani, mint azt egy II. Sándor czár által legujabban kiadott, arany betükkel irt ukáz rendeli. Ugyanis ezen mesét terjesztették el Suvaloff gróf parasztjai között nihilista ügynökök a miért az egész falu teljes forrongásban van. A grófnak összes hivatalnok és szolgaszemélyzete felfegyverzett parasztok által elüzetett. A kastélyt a parasztok ostrom alá vették s kirabolták. A fellazadt parasztok ellen katonaságot küldtek. A két zászlóaljnyi katonaság golyózápor által fogadtatott s igy a katonaság végre is kénytelen volt a pétervári kormány speczialis parancsára a rebelliseket nyugton hagyni. A lázadók most Sándor czárhoz Pétervárra küldöttséget akarnak menesztení, hogy elpanaszolják előtte, miszerint, hogy földesurok Suvaloff gróf a „császári aranyirást“ („solotaja gramota“) szándékosan eltitkolja, nehogy kénytelen legyen birtokát a parasztok közt felosztani. Ezen eset komoly következményekkel járhat, mert már a szomszédos községek is kezdenek a mozgalomban részt venni s ezek nem tudni, honnan, fegyverekkel s municziióval bőven el vannak látva. A forradalmi propaganda tehát láthatólag terjed.

—

Mennyibe került Oroszországnak a legutolsó háboru? Érdekes adatok alapján lehetett most már kimutatni, mennyibe került Oroszországnak a háboru 1876., 1877. és 1878 ban. Az összes kiadások 1879. jan. 1(13)-ig 888.469,000 rubelre rugnak s igy oszlanak fel: 1876-ban 50.998,000, 1877-ben 429.328,000 és 1878-ban 408,143,000 rubel. A legnagyobb összeg a katonasági fizetésekre esett 176.892,000 rubel. Ruházatra 155,747.000 rubel, élelmi szerekre 114,285.000, takarmányra 114,208.000, szállitásra 81,236.000, fegyverre s hadiszerekre 56,132.000, épitésekre 49,719.000, agio-veszteség 25,815.000, egészségügyi és betegápolás 25,350.000, tengerészet 21,514.000, lóbeszerzésre 15,575.000 s 5,000 000 rubel egyéb kiadásokra.

—

Budapest, decz. 28.

Az országgyülési pártok uj évi üdvözlése a ház elnökénél Szlávy Józsefnél ezuttal elmarad, miután az elnököt családi gyásza a fővárostól távol tartja.

—

A magyar delegáczió négy albizottsága január 8 án kezdi meg Bécsben a külügyminiszterium, a pénzügyminiszterium, a hadügyminiszterium és a tengerészet költségvetéseinek tárgyalásait. Ezen albizottsági ülések még azon esetre is 6—8 napot fognak igénybe venni, ha mindennap tartatnak is, miután a hadügyi költségvetése előreláthatólag ezuttal hosszabb vitatkozásokra fog indokul szolgálni. — Az osztrák delegáczió költségvetési-albizottsága ellenben első ülését — a mint Bécsből értesülünk — január 16-án tartja; addig ugyanis az előadók azon helyzetben lesznek, hogy jelentéseiket azonnal megtehetik a budget-albizottságnak, ugy, hogy az osztrák budget-albizottság keblében a tárgyalások valószinűleg gyorsan le fognak járni. A két delegáczió közötti iznetváltás azonban alig fog február eleje előtt befejeztethetni. A delegácziók ülésezése alatt a magyar miniszterek különféle másnemü fontos tárgyalásokat is fognak Bécsben folytatni.

—

Az egyesült ellenzék ma délben Szontagh Pál (gömörmegyei) elnöklete alatt tartott értekezletén elhatározta, hogy az uj év alkalmából a párt elnökénél Bánhidy Béla báróná és a képviselőház elnökénél fog tisztelegni. A párt elnökét Szontagh Pál alelnök, a képviselőház elnökét Bánhidy Béla b. elnök fogja üdvözölni.

—

A hivatalos lap mai száma közli ő felsége kéziratát, melyben a magyar delegácziónak az 1880-ik év január és február hónapjaiban felmerülő közös kiadások engedélyezésére vonatkozó határozatát jóváhagyja és megerősiti.

—

Az irói tulajdonjogról szóló törvényjavaslatot a „Pester Lloyd“ értesülése szerint egy vegyes bizottság fogja tanácskozás alá venni, mely nemsokára uj év után az igazságügyminiszter elnöklete alatt fogja megkezdeni tárgyalásait. Ezen enquetében részt fognak venni az igazságügyi, közoktatási s belügyi miniszteriumnak, a fővárosi tudományos társulatoknak képviselői a magasabb birói kar több kiváló tagja s több ügyvéd.

—

A „Vaterlandot“, az osztrák „Magyar Állam“-ot az osztrák föderalista pártnak 79 tagja pártközlönynyé avatta fel. Liberalis cseh körökben a „Vaterland“ ezen avancementje rosz vért szült, a „Narodny Listy“ keserűen ki kell azon cseh képviselők ellen, kik a nevezett ultramontán lap előfizetési felhivását aláirták s az „Epoche“ bécsi levelezője következőleg fejezi ki botránkozását: „A mostani cseh politikai pártvezérek politikai renoméjére nézve jellemző Clam közlönyének a „Vaterland“-nak, mely most az autonomista párt közlönyévé avancirozott, — tegnapi vezérczikke. Nagyobb vakbuzgalom a katholikus világ egy közlönyében sem található. Ő exczellencziájának kegyes közlönye arra inti a népeket hogy „térjenek vissza a jászolhoz“ s politikai vezérczikkét igy végzi: Üdvözlégy Mária, malasztal teljes, Ur vagyon teveled“ stb. Az „Ave Mária“-hoz egy előfizetési felhivás van csatolva, mely a két Clam gróftól s számos cseh képviselőtől van alá irva. Mentsen fel engem szerkesztő ur, a cseh népképviselők publicistikai tevékenységének további kritizálásától. Attól tartok, hogy a cseh klubot az osztrák reichsrathból egyenesen valamely szent congregatióba fogják vezetni, vagy besorozzák őket a „Rosenkranzschwesterek“ közé. Ave Mariával 35 millióinyi lakosságu birodalmat nem lehet kormányozni s Clam gróftól valami jobbat lehetne várni, mint olyasmit, a mit minden imádságos könyvben olvashatni s minden katholikus iskolában és templomban hallhatni. Eltekintve a katholikus hit dolgainak profanizálásától, a gróf ur a cseh képviselőket a politikai világban még nevetségessé is teszi s a kik nevetnek, azt nem tartják a kormányzásra képesnek.“

—

A végéhez közeledő 1879-iki év Ausztria nemzetiségeinek történelmében örökre emlékezetes marad. Az uj birodalmi tanácsban a klerikalisokkal szövetkezett nemzetiségi elemek jutottak többségre s a föderalisták lassan, de biztosan haladnak czéluk felé. A nemzetiségi mozgalmakról minduntalan érkezik hir Ausztriának, hol egyik, hol másik tartományából. Majd a csehek, majd a lengyelekről, majd pedig a szlovének actiójáról beszélj a sajtó. Ma ismét oly hirt kell feljegyeznünk, mely a német alkotmányhü pártot nem fogja kellemesen érinteni. Mint a régi „Presse“-nek Lembergből irják, a ruthének szövetkezni készülnek a csehekkel. A ruthének eddig hü szövetséges társai voltak a német alkotmányhüeknek szerettek kérkedni a „birodalom iránti hüségükkel“ s most egyszerre a csehek föderalista terveinek uszályhordozói gyanánt átánlják fel magukat. A ruthének ezen átalakulása a közelmult eseményeiből megmagyarázható. A legutóbbi birodalmi gyülési választásoknál a ruthenek csuf bukást szenvedtek, kerületeiket a Taaffe kormány által támogatott lengyelek nyerték el, ugy hogy jelenleg a ruthenek, kik Gácsország lakosságának majdnem felét teszik, csak 3 képviselő által vannak képviselve az osztrák birodalmi tanácsban, a lengyel képviselők száma pedig 58. A „Presse“ levelezője szerint a hatalom pillanatnyi birtokában lévő gácsországi lengyelek, kiknek szerencsétlen testvéreik Oroszországban s a porosz Pozenban mindennap telekiabálják a világot az oroszositás s germanismus elleni panaszaikkal, — nagyon értenek ahhoz, hogy hivatalban és iskolában a politikai nyelvterrorismust a ruthénekkel szemben kimélet nélkül alkalmazzák. Ez az oka annak, hogy a ruthenek a csehek karjai közé vetik magukat. A csehek annál is inkább szivesen fogják fogadni az uj szövetségeseket, mert föderalista pártfeleik: a lengyelek a csehekkel való szorosabb szövetkezés érdekében mindeddig nem tettek semmit, sőt ellenkezőleg hajlandónak mutatkoznak a csehek és a németek között folyó harczban a közvetitő szerepére vállalkozva, némi semleges állást elfoglalni. A ruthenek remélik, hogy a legközelebbi politikai akcióinál erőteljes támogatásra fognak találni a gácsországi zsidók részéről, kik a legutóbbi birodalmi gyülési választások alatt a lengyelek által megcsalatva látják magukat. A ruthenek és csehek közti szövetkezési kisérletek nagyon valószivüség szerint eredményre fognak vezetni.

A görög képviselőház felirata a királyhoz.

Athén, decz. 20.

E hó 11-én alakult meg a görög kamara s Szotiropulót választotta meg elnökének, kit miniszterelnöki jelöltnek colportáltak még nehány nap előtt. Decz. 27-én fogadta el a kamara a következő feliratot, mely a görög-török viszály és a görög hadsereg ujjá szervezése alkalmából actualis érdekkel bir. A felirat igy hangzik:

A nemzet képviselői örömmel látták felségedet körünkben. Valóban a görög nemzet nem csak teljes szabadsággal választotta meg képviselőit, hanem a választás alkalmával tanusitott rendszeretet és egyenlőségi érzet által megmutatta, hogy czivilizáló küldetéssel bir.

Örömmel hallottuk Felségedtől, hogy viszonyaink a többi hatalmakkal barátságosak.

A görög nép lényeges elemét képezvén a keletnek, méltán vonhatta magára a berlini kongressus pártfogó figyelmét, midőn a rend és béke helyreállításával foglalkozott.

A kamara örömmel veszi tudomásul a kormány folytonos törekvéseit a szerződés feltételeinek teljesitésére.

Most, midőn a rendes tárgyalás a gyakorlati oldalára fordult, meg vagyunk győződve, hogy az a két határos hatalom érdekeinek megóvásával és a berlini szerződést kötő hatalmak intenczióinak megfelelőleg fog megoldatni.

Görögország hitelének fentartására hozott áldozatainak felbátoritó eredményeket fognak hozni a jövőre nézve.

Megértettük, Felség magas beszédéből, hogy rendezni kell az ország pénzügyeit is, melytől Görögország jövője függ. Megnyugvással fogadták ez ügyben Felséged nyilatkozatát.

Iparkodni fogunk a kormány által előterjesztendő e nemü javaslatokat a legnagyobb buzgalommal tárgyalni. Ugyanazon buzgalommal fogjuk támogatni a kormányt a szárazföldi és tengeri haderő emelésében a földmivelés fejlesztésében a büntető eljárás szabályozásában az általános és kötelező oktatás behozatalában, a papság helyzetének javitásában s egyáltalában minden javaslatban, melyet a kormány elénk fog terjeszteni.

A katonai kiképzés és a katonai készületeknek mindig arányban kell állani a nemzet áldozatképességével s ennek arányban kell állani a nemzet szellemi és anyagi fejlődésével és emelkedésével. A hellén nemzet ennek igazságáról meg van győződve.

És valóban a katonai erő lényeges feltétele a nemzetközi viszonyoknak. A nemzet sohasem habozott azon áldozatok megbozatalától, melyeket a haza kivánt s annak képviselői szerencséseknek érzik magukat, hogy Felségedet fölkérhetik, számitson a nemzet ezen erényére. Nyugodtaknak érezhetjük magunkat, ha a hellenek nemzeti aspirationjára azt felelhetjük: „Isten éltesse a királyt.“

Az angol afghán háboru.

London, decz. 26.

A legujabb sürgöny tegnapról kelt Calcuttából, de csak a jagdallaki csetepaté hirét hozza. Sokkel érdekesebbek azon hivatalos sürgönyök, melyek f. hó 24-ikéről vannak keltezve. Ezekben a következőket jelentik:

Bright tábornok ujabb megerősitési mozdulatokat készit elő. Gough Lalabaktól egy mértföldnyire hallatott magáról: nála minden rendben volt. Jagdallakba egy szekérvonat érkezett. A vonal mentében teljes csend uralkodott. Normann ezredes Jagdallakból jelenti, hogy Kabulból postacsomagok érkeztek. A jagdallaki őrségre a mult éjjel lőttek, de veszteséget nem szenvedtek. Kabul irányában az utolsó 48 óra alatt élénk tüzelés hallatszott. Gough reméli, hogy ma Kabulba ér. (Tudvalevőleg Roberts tábornokkal már összetalálkozott. Szerk.) Dsellalabadban nyugalom uralkodik. Dakkából és Khyberből kedvező jelentések érkeztek. Az afridák, sinwaisok és mohmudok mind nyugodtak.

A „Daily News“nek jelentik 24-éről Laboreből;

Kabul mellett f. hó 21-én csata folyt. Ugyanaz nap Gough tábornok Sehibabába érkezett anélkül, hogy ellentállásra talált volna. A jagdallaki erődnek épen hogy van élelmiszere. A szállitás az egész határon igen sok kivánni valót hagy hátra.

A „Times“ Kabulból 22-ikéről a következő hireket veszi:

„A távirdahuzalt tegnap Kabul és Jagdallak közt átvágták. Az ellenség ma nem tett mozdulatokat. Scherpur most igen kielégitő védelmi állapotban van. Két és fél benszülött ezredből s 8 ágyuból álló erősitést várnak f. hó 30-ikára. Ennek megérkezése után támadás lesz. Az okosság azt tanácsolja, hogy addig támadás ne történjék. Az egyesülés ellenünk erősebb, mint várható volt. Yahia kánnak nem rég Indiába utazott felesége, ki az elhunyt Mohamed Akhbar khánnak leánya s Jakub khán anyósa, két lakh rupiát adott ki oly czélból, hogy a sepoyk a törzsekkel egyesitesnek. A kabuli főbazárt a felkelők teldulták. A felkelők nagy számban hagyják el a várost, hogy zsákmányaikat biztonságba helyezzék.“

Az Euphrates hajó tegnap körülbelül 1200 emberrel Portsmouthból Indiába utazott, hogy értesitést vigyen az afghánok ellen táborozó sereg részére. — Gough tábornok megérkezését Kabul alá veszélytelennek jelentette egy tábornok a „Times“-hez intézett levelében, ha a szorosokból kijutott. Gough csakugyan jelentette is megérkezését Kabul alá, de azóta ujabb hir, kivéve azt a jelentést Ingdat lakból, hogy Kabul alatt már két nap óta csata foly. Az este érkezett „Daily Telegraph“ e sürgönyt közli: „A ghilzaik megtámadták Ingdallakot 23-án délután, de roppant veszteséggel hátrálni kényszerültek. Thakenay őrnagy sebet kapott, egy szepoi meghalt, egy pedig megsebesült.“ — A londoni ügynökség jelenti Calcuttából ugyanezen ütközetre vonatkozólag: „Nodman ezredes Ingdallakból jelenti tegnapi kelettel, hogy három ezer ghilzai fölkelő által megtámadtatott. Ezeket szétverte. Thackeray őrnagy mérnökkari tiszt sebet kapott az ütközetben.“ E jelentéktelen ütközeten kivül ujabb eseményről nem érkezett értesités.

Patay arczképének leleplezése.

Debreczen, decz. 27.

Magasztos és megható ünnepélyt ült tegnapelőtt a debreczeni függetlenségi kör: egykori elnöke, néhai Patay István, a rendithetlen hazafi arczképének leleplezési ünnepélyét.

Már kora délután zsufolásig teltek meg a kör termei, s fél 4 órakor érkezett meg az elhunytat gyászoló özvegy, nehány közel álló rokonával, a midőn kezdetét vette az ünnepély. A debreczeni dalárda a szózatot éneklé; a jelenvoltak arczán visszatükröződött a meghatottság, s mindnyájan vártuk a lepelnek lehullását, mely eliténk tárja a magyar faj egyik legtypicusabb alakját.

Mi-lőtt ez megtörtént volna, **gróf Vay Dániel** állott fel, s valóban remek beszédével emelte az ünnepély magasztosságát. A beszéd igy hangzik:

Tisztelt függetlenségi kör!

Mindenekelőtt fogadják hálámat, hogy ezen kegyelet ünnepén az emlékbeszéd megtartásával megtisztelnek.

Én biztosan tudom, miként ha az emlékezet által feltépetve baráti részvételemnek hegedni kezdő sebei — fájdalmamban szivem elszorul — nyelvem szolgálatát megtagadván, önök vélem együtt szenvedők, megbocsátani készek, e tudattal tárgyamra térek.

Polgártársak!

A debreczeni függetlenségi kör elhatározta, miként karácson: tehát a világot szeretet-tanával — a sötétségnek békóiból felszabaditó, a társadalmat a rabszolgai vak engedelmességnek megbizhatlansága helyett — az érdekeltség szeretetével felvértező az elérhető minden szabadságoknak talapzatát lerakó isten ember születésének ünnepén, az urnak házában hálaimánkat elrebegve. Későbben a feledhetlen elnök, néhai Patay István névestélyén mesterünk! emlékeinek áldozik, sőt azt megörökiti.

Most Patay István életrajzát kellenék elmondanom, de miután ezt a gyásznak napján hitünk Révész-é-étőlmagasztosan ecsetelve hallottuk; a „Debreczen“ lapban kimeritően előadva olvastuk; nekem, a learatott mezőn csak tarlóznom lehet, ez okból és az ismétléseket lehetőleg kerülve, csak röviden érintem.

Patay István 1807. Szabolcsmegyében Nyir-Madán született. Tanulmányait 14 éves koráig a sárospataki főiskolában végezte; elhallgatom miként innét a vitézek pályáját választó Bécsbe ment, hol a hadmérnöki akadémián kitünve a császári huszár-ezredbe hadnagyul kilépett; azonban a mindinkább fejlődő nemzeti mozgalmakat figyelemmel kisérő ifju csakhamar bucsut mond — egy időre — Marsnak s 1832. évben már a polgári küzdelmek zöld asztalainál helyet foglal.

A 25 éves Patai előbb Abauj, később Szabolcs, és az egyházmegyék, egyházkerületek és a sárospataki főiskolának gyülésein, a tanácsban vénült apák között lankadást nem ösmerő buzgalommal működött.

Nem emlitem, miként 1836. Tusai Terézzel nősülve tiz éven át boldog házasságot élt. Özvegységre jutva, minden idejét a haza ügyeinek szentelé.

Életleirását, tulajdonképen a függetlenségi harczok korszakában kezdem.

Patay István a 41 éves férfiu, a hazának első felhivására, a szabolcsi önkénytes zászlóaljhoz közvitéznek beállott. Példája gyujtólag hat! századokat elhallgatva, csak a tüzlelkü Böszörményi Lászlót emlitem fel, ki a szép példán lelkesülve, tollát karddal cserélve fel, Patayt követé. — És Patay, a

közvitéz, Szabolcsmegye ajánlatára, a királyi helytartó Nádor által kineveztetvén, már tiz napmulva csapatának őrnagya lett.

Hadi pályafutását Perczel hadtestében megkezdi; érdemei jutalmául, a Rott és Philippovich osztrák tábornokoktól elszedett diadaljelvényeket — a fővárosba Pataink szállitá. Ezen alkalommal meggyőződését, miszerint a hazának rendes honvédségre van szüksége, követve, sőt ebben a honvédelmi bizottság által is megerősitve magát feltétlenül; tisztikarát és legénységét pedig — utólagos beleegyezésüknek reményében — rendes honvédekül felajánlotta. Az igy megalakult a vitez 48-ik zászlóaljnak el ő parancsnoka Patay István lőn.

Patay István Fridaunál csapatát rohamra vezetve, személyes vitézséggel; a moori czinkotai csatánál pedig parancsnoki ügyességgel tündökölt. A magyar kormány méltányolja hősünket; midőn honvédeink Kápolnától Isaszegen át páratlan vitézséggel aratott győzelmeikkel a fővárost felmentik, polgári és katonai teljes hatalmi parancsnokul Patay Istvánt nevezte ki.

Később Patay István Komáromba tétetett át, de Görgeyvel ellenszenvezve Klapka tábornok közbenjárásával, az altáborba rendelék, hol Dembinszky és Mészáros által szivesen fogadva — osztálypárancsnokul működött.

A szabadságharcz végnapjaiban, Temesvár alatt, Gál elesett hadparancsnok helyét elfoglalva találjuk.

A világosi fegyver letétel után a hazájában hontalan vitéz, két éven át bujdokol, mig Haynau rendeletével szabadságát visszanyerte.

1851. Kállay Teréz, özvegy Kállay Boldizsárnét oltárhoz vezetve; másodszor nősült s végperczéig a legteljesebb családi boldogságot élvezé. — Patay István szeretett nejének örökké ifju szerelmével hódol. Hodolatában a franczia udvariasságot, angol szivelyességgel párositá. Patay István mint hölgyének lovagja — egy a középkorból fenmaradt eszménykép. És ma már bánatos özvegye, becsülettel kiérdemelte hősünknek kegyeletét; mert férjét, a küzdő hazafit, 27 éven át buzditva lépteit — árangyalaként követé.

Az ötvenes években Pataynak, a hazának ügyeit Szabolcs tanácstermében szolgálta.

1860-ban Debreczenbe költözött, hogy: itt miként küzdött és mit tett! azt Debreczen polgárai legjobban tudjátok! Én csak röviden érintem, miként bámulatos elvszilárdságával, vaskövetkezetességével és társas életében páratlanul népszerü modorával Debreczen összes népének bizalmát teljesen benóditá. A czegléd varga utczai választókerület az 1861. 1865. 1868 iki országgyülésekre képviselőjéül, egyhangulag megválasztá.

Az 1872-ik országgyülésen, a Hajdu-szoboszlói kerületet képviselte.

Tárgyilagos életleirását elmondtam, most csodáljuk Patay István személyét, áldozzunk még egy futó pillanatot, Pataynak a honvédnek, másikat, Pataynk polgárerényeinek.

Patay István, mint a függetlenségi harczok egyik vitéze, — csatavasaval — láttuk!! nevét nemzetünk halhatatlanjai közzé bevéste.

Patay a polgár! politikai küzdelmeibe renditheten elvhüséggel tündöklik. Mint képviselő, huszárosan rövid, de velős, hevenyészeteivel és minden izében magyar modorával a kurucz ősökre emlékeztetett,

Patay, mint elvember, kristályként tiszta, de kristályként hajthatatlan is. Patay megtörhetett, de életében meg nem hajlott soha!!

És magasztos jellemének ujabb diszéül felemlitem, miként a csaták vérzivatarai, és a tanácstermek küzdelmei között, törhetlen kurucz ezredesünk — társas életében — maga a háditó loyalitás, maga a keresztényi türelem!! Mindnyájan láttátok Pataynak társas életét, politikai elvrokonai, és ellenei között, és mindenkitől tisztelve és szeretve végezte.

Pataynk a közülünk ritkuló azon jelesek egyike, kik követendő például tárgyilagos elvhüségükben a zöld asztaltól a magán életbe gyülöltséget nem vitt által. Patay István rendithetlen hazafiságosan, a személyeskedés boszantó kicsinykedéseitől tisztán maradt.

Patay aczél jellemével, mint loyalitásával egyaránt háditott!! Ezért:

Ravatalánál érdemeinek: elvbarátai, és ellenei vetélkedve hódoltak. Temetéséről visszatérők meggyőződtünk, hogy Debreczenben legnépszerübb ember Patay István volt.

És Patay István 1878. május 5-én futá meg pályáját; már máj. 17-én és pedig a halhatatlan Kossuth Lajos kezeiből sirjára tüzeték az elismerésnek koronája!

Kossuth Lajos, özvegyéhez intézett részvétnyilatkozatával Patay Istvánt történelmileg igazolt nagyjaink közzé sorozza.

És Pataynk iránti kegyeletünk végső magaslatául, szabadjon nehány szót is emelnem, mit „ő mondott:"

„Patay István olyan ember volt, ki halálával üres hagy hátra maga után; az ő elhunytával egy oly férfiuval lett szegényebb szegény magyar hazánk, ki joggal mondhatta, mint többen senki közöttünk, mig élők között, hogy szivébe volt vésve a költő intő szózata: „Hazádnak rendületlenül, légy hive óh magyar" s hogy ez vallásának soha meg nem szegett dogmája volt".

Patay Istvánnak ezen legfönségesebb apotheosisa után nincs egyébb hátra, mint kérnem a rendezőséget, hogy a debreczeni függetlenségi kör szeretett néhai elnökének a vak Botyánhoz — égbe költözött — kurucz ezredesnek, a feledhetlen Patay István arczképét leleplezni szivesked jék.

A gróf beszédét taps és éljenzés követte, mire a lepel lehullott a képről, s előttünk állott azon férfiunak alakja, kinek emlékét tisztelni minden magyarnak hazafias kötelessége.

A dalárda végül „Győzelemről, győzelemre" czimü dalt éneklé, mely után még B. Nagy János megköszönte a daltársulat tagjainak szives közreműködését — s ezzel a leleplezési ünnepély véget ért.

„D—n"

Figyelmeztetjük és kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük e hó végével lejár, hogy ujabb megrendeléseiket mielőbb megtenni méltóztassanak.

Lapunk előfizetési ára:

Január hóra	— — —	1 frt	80 kr.
Január—márczius	— —	5 „	— „
Január—junius	— —	10 „	— „
Január—deczember	— —	20 „	— „

Lapunk minden nap, tehát hétfőn és ünnepek után következő napokon is megjelen.

Az előfizető nevének, czimének, lakhelyének s az utolsó postának tisztán s olvasható kiirását kérjük, hogy a lap szétküldésében hiba ne történjék.

Előfizetést a hó bármely napjától elfogadunk.

Régi előfizetőink legczélszerübben cselekszenek, ha czimszalagjukat a postautalvány szélére ragasztva beküldik a kiadóhivatalnak.

☛ *Az előfizetési pénzek és postai utalványok Budapestre az „Egyetértés" kiadóhivatalába (himző utcza 1. szám alá) küldendők.*

Az „Egyetértés" kiadó-hivatala.

UJDONSÁGOK.

— decz. 28.

— **Személyi hirek.** A királyné mint most már végleg meg van állapitva, február 8-án indul irlandi utjára. — **Lajos Salvator** osztrák főherczeg legközelebb befejezte a Balcarokról szóló munkájának harmadik kötetét. — **Wahrmann** Mórnak a budapesti kávések táviratilag fejezték ki köszönetüket a fényüzési adók eltörlése körül kifejtett működéseért. Wahrmann, ki mint a delegatus Bécsben van, levélben válaszolt a kávések üdvözlésére. — **Singer** Zsigmond a „Neue Freie Presse" czimü bécsi hirlap budapesti levelezője jan, 6-án tartja esküvőjét **Deutsch** Borcsa kisasszonynyal.

— **Kossuth iratai**ból az első rész, mely az 1859-iki háboru keletkezésével foglalkozik tegnapelőtt érkezett meg Budapestre Helfy Ignáczhoz, ki azt már a legközelebbi napokban nyomda alá fogja adni. Mint értesülünk, január hó folytában az első kötetnek összes kéziratai meg fognak érkezni Budapestre.

— **A főherczeg és az alispán.** A „Bolond Istók" közli a következő érdekes történetet, mely mint halljuk épen nem mulatságul kigondolt anekdota, hanem tényleg megtörtént dolog. A mult napokban, mikor a megáradt Maros elöntéssel fenyegette Aradot és az egész vidéket, József főherczeg ott volt Kis-Jenőnél, a hol a Kőrös miatt még fenyegetőbb volt a veszély. Egy estére már a gát koronájáig felnőtt a folyó vize, s a főherczeg aggodalmasan kérdezte O. alispánt, tett-e óvintézkedéseket éjjelre, őrködnek-e kellőleg a gáton? — Minden intézkedést megtettem, miről se kell tartani — felelt az alispán; Fenséged nyugodtan alhatik." S az alispán ezzel szépen feküdni is ment és el is aludt nyugodtan. De a főherczeget ébren tartotta az aggodalom. Még sötét éj volt, mikor kisietett egymagában az elhagyatott töltésre, a hol egy lelket sem talált, de igen az árvizet, mely már utat tört magának, és sebesen rohant az átszakitott töltésen keresztül. József főherczeg talpra riasztja az embereket, azután a gátra, ő maga pedig vizben gázolva hordja a földes-zsákokat a résbe, mindaddig, mig azt végre jól nem lakatja földdel, s a végpusztulásnak elejét nem veszi. Mikor munkáját végezte, visszatért az éji szállásra, s benyitván az alispán hálószobájába, katonás stellungba vágta magát, szalutált és mosolyogva mondá: „Jelentem alásan tekintetes alispán ur, hogy betömtük a rést, a veszély elmult, most már nyugodtan alhatik!" ...

— **Kirándulás a Fertő taván korcsolyával.** A soproni korcsolya-egylet élvezetes kirándulást rendezett egyik legközelebbi ünnepnapon a Fertő taván. A kirándulásra bécsi vendégek is érkeztek. Egy kiránduló a következőleg irja le a mulatságot: Reggel 8 órakor megindult az egész társaság kocsin Rákosra, hol megérkezve, beszállottunk a kocsmába s korcsolyáinkat felcsatoltuk. Rövid pihenés után ismét feltűntünk kocsira s a Rákostol mintegy 10 percznyi Fertő partjához hajtottunk. Előttünk feküdt, a ragyogó nap által arany fénybe mártva, hazánk másodnagysága tava, melynek játszi hullámai most szilárd békókba verve s mely tükörsima jegéve! majd a kisérteties nyugalom s csend képét nyujtja. Még egy rövid, vizsgáló pillantás jégcothurnusainkra s emelkedett, derült hangulattal, szabatos hollandi iveket vágva, utnak indulunk északra — Ruszt felé, melynek tornya a messze láthatáron csillogva a nap sugaraiban inte felénk. Nehány percz alatt elértük már a part baloldalán fekvő szőllővedzte Medgyest, de most jobbra tartunk a tó közepe felé, hol egy kiváló nagy, hótól teljesen ment, tükörsima térség kinálkozik nagyobb kiterjedésü műgyakorlatokra. De ismét hangzik az „előre" szó s egyenes irányban tartunk most Ruszt felé, melyet 12 órakor el is érünk. Beszállva a parttól mintegy 30 lépésnyi korcsmába, a friss levegő s erős mozgás által ébresztett jó étvágygyal költjük el a feltálalt villás reggelit. Fél 2 órakor ismét utra indultunk sebes aczél sarukon vissza Rákos felé, de már fele uton találkozunk a második társasággal, mely a még csak az nap délelőtt megérkezett bécsi vendégekkel jött utánunk a Fertőre. A találkozás örömét több jeles sportsman azonnal valóban hajmeresztő fordulatok által jelezte, s ezt követte egy tó közepén rögtönzött verseny műkorcsolyázás, melyben az első dijjat, egy Bauer k. a. által font nádkoszorut, egyhangulag Schwarcz bécsi sportsman nyerte el. De az előre haladott idő miatt a hazamenetelre is kellett gondolni, s igy, minden további tartózkodás nélkü egyenesen kiindulási pontunk Rákos felé siklottunk, hol egy a soproni kores. egylet résztvevő tagjai által rendezett egyszerü, de izletes ebéd várt bennünket a kocsmában.

— **Az zsidó és a Krisztus.** A „Jászság" közli a következő tragikus farkas-kalandot: Egy Steinberger nevü izraelita kereskedő gyalog ment Alattyánra. Már közel volt a faluhoz, midőn egyszer csak észreveszi, hogy két farkas rohanva tart felé. Első pillanatra kutyáknak nézte őket, de csakhamar meggyőződött a felől, hogy farkasok. Lélekszakadva rohant tehát egy közel levő fához és felmászott reá, hogy életét megmentse. A fa azonban keresztfa volt, s midőn a szerencsétlen zsidó felérve rá, megpilantotta rajta a Krisztus képét, annyira megijedt tőle, hogy azonnal leesett. — És igy széttépték volna a farkasok ha véletlenül egy jászberényi földes ur arra nem szánkázik, ki két lövéssel földre teritette az ordasokat. Az izraelität azonban a farkasok annyira megsebezték, hogy életéhez kevés a remény.

— **Azó-gyallai csillagda.** Konkoly-Thege Miklós mint a „Pozsonyi lap" irja, csak azon esetre ajánlotta föl a müegyetem számára csillagdáját, ha a pozsonyi egyetemből semmisem lesz. Hogy azonban miben áll ez utóbbinak ügye, mutatja az a körülmény, hogy a közokt. miniszter már fölkérte az ajándékozót: tegye magát érintkezésbe az ajándék átvételét illetőleg a müegyetem tanácsával.

— **A temesvári német szinház** mint az ottani német lapban (Neue Temesvárer Ztg.) olvassuk, ünnep első napján volt az utolsó előadás; Schwabe igazgató megbukott, s Temesvár városa jelenleg szinház nélkül van. A szinház az utóbbi időben minden kritikán alul folytatta működését, s az igazgató négereknek festett akrobatákat léptetett föl. A társulat tagjai minden segédeszköz nélkül vannak, s végtelen nyomornak néznek elé tél viz idején. A német szinészet azonban ugy látszik nem egy könnyen pusztul ki Temesvárról, legalább erre mutat az, hogy Blau a Budapesten nyomorgó német szinház igazgatója rögtön ajánlkozott, hogy jó subventió mellett ő tart előadásokat a temesváriaknak. — Az ottani magyarságnak az ilyen alkalmat nem kellene elszalasztani, hogy a magyar szinészetet a városban meggyökereztesse.

— **Az egyetem-utczai kisdedovó intézetet**, melyet az utóbbi időben Egan Klára vezetett, legközelebb ismét **Komáromy** Alajosné, **Bayer** Lujza asszony ez intézet régi tulajdonosa veszi át. Komáromyné asszony nagy érdemekkel bir a kisdedóvás terén, ő volt az első gyermekkertésznő Budapesten, s a Terézvárosban, a hol működött, sokat tett a magyarosodás terjesztésére. Hogy most régi hivatásához ujra visszatér, sokat nyer vele a kisdednevelés ügye, s az egyetem-utczai intézetet melegen ajánljuk a belvárosi szülők figyelmébe.

— **Épitészeti hirek.** Bács-bodrog vármegye házának épitése Zomborban nyilt pályázat utján **Pártos** Gyula épitészre bizatott, ki 319.000 frtért vállalkozott a ház elkészitésére. — A tömösi szorosban felállitandó emlékre pályadijat nyert tervezet szerzői **Tandor** Ottó és Hofhauser S. hazai épitészek.

— **Halálozások.** Gróf **Nyáryné Szlávy** Juliánna asszony tegnap Pozsonyban meghalt. Testvére Szlávy József, a képviselőház elnöke, kit e veszteséggel érzékeny csapás sujt, tegnap felutazott Pozsonyba. A boldogultnak férje gr. Nyáry ez évi januárban halt meg; s azon idő óta a grófné is folyton betegeskedett. — Öreg **Kopasz** István szegedi tekintélyes polgár e hó 27-én Szegeden elhunyt. A boldogult 92 évet élt. — **Kralovánszky** Frigyes Szabolcsmegye tiszai járásának csendbiztosát e hó 22-én temették el Nyiregyházán. Kralovánszky 68 évet élt, 1849-ben saját költségén szerelt fel egy honvédcsapatot s vitézsége által az ozorai csatában, a századosi rangot vivta ki. Béke poraikra!

— **Fiatal világcsaló.** Bécsben egy Palmer James nevü 19 éves fiatal embert fogott el az ottani rendőrség, mint a ki amerikai honpolgárnak adván ki magát, ezen ürügy alatt a bécsi éjszak-amerikai főconsultól pénzt és Hamburgba szóló menetjegyet csalt ki. Később, a vizsgálat folyamán kiderült, hogy nevezett pseudo amerikai sem több, sem kevesebb mint egy magyarországi czipészmesternek a fia, és hogy őt tulajdonképen nem Palmer Jamesnek, hanem Schwartz Nándornak, illetőleg Ferenczneк hivják, a ki Pápán született, s a kinek atyja Schwarcz József Budapesten a Dohány utczában 14. sz. a. lábbeli készitéssel foglalkozó becsületes mesterember. Illetőségét a bécsi rendőrség ekként kipuhatolván, a fiatal kalandor előéletére vonatkozó adatok közlése végett a budapesti államrendőrséget megkereste. A bécsi r. átirat láncolatos előadásban közli egyuttal azon bámulatos ügyességgel szőtt csalásokat, melyeket az alig 19 éves fiatal ember öt éven keresztül, két világrészben elkövetni elég észszel s bátorsággal birt. Ime váziatosan kalandokban dus élete: Állitólag szülői engedélylyel s egy külföldre szóló utlevéllel ellátva, ezelőtt öt évvel Budapestről Bremerhavenbe utazott, hol egy hajóra észrevétlenül felloopodzván Southamptonba ingyen szállittatta magát. Midőn a hajó itt megérkezett, észrevették az ingyenes utazót, de egyébb baja nem lett, csak az, hogy a hajóról kiutasitották. Southamptonban az osztrák-magyar konzulátusi titkár pártfogását szerezte meg. Ennek közbenjárására az „Oder" hajóra vették fel, s azon New-Yorkba utazott, hol a Childrens Aid societynál nyert alkalmazást. — De a nyughatatlan természetü fiu csakhamar szó né kül ott hagyta a helyet, s egy Brown nevü földmüvelő szolgálatába szegődött, ki őtet Jowa államban levő Perry városba küldte. — Itt csalásokat követett el s megszökött, s New-Yorkba tért vissza. Itt nem sokat időzött, ott hagyta ezt s Liverpolon át Cardiffba utazott. Itt egy „Lina" nevü kereskedelmi hajón mint szolga alkalmazást szerzett magának, de midőn New-Orleansba érkeztek megszökött, s a legkalandosabb körülmények között ismét New-Yorkba tért vissza. Most „La Alta" nevü osztrák hajó személyzetébe vették fel, de innét is csakhamar odább állt, s Hull, Hamburg, Berlinen át Budapestre érkezett. Budapesten mindössze egy pár hónapot időzött, mert csakhamar Liverpoolba, később Londonba, s onnét Párisba ment s itt a Bastille téren ütvén fel sátorfáját, hogy hogy nem egy amerikai utlevelet eszközölt ki magának Palmer név alatt. — Most valóságos nyüge lett a követségeknek s a legtervszerübb számitással csalta meg azokat egyenkint. Végre Bécsbe hozta őt sorsa s a Nemezis itt utól is erte, mert letartóztátván, kalandos életéről számolni lesz kénytelen. E fiatal ember, kit méltán Somoskőynek lehetne nevezni kisebb kiadásban, még csak 19 éves, beszél magyarul, németül, francziául, olaszul és spanyolul, igen képzett s magatartásában ritka erélyt és határozottságot tanusit.

— **Páris a jegen.** Sajátszerü látványt nyujtott a Szajna folyam péntéken. A Szajna keményen befagyott s a préfet ismerve a lakosság kiváncsiságát, mely a ropogó jégre vezeti, nagy falragaszokon hirdettette ki, hogy befogatás terhe alatt tilos a Szajnára menni. A közönséget e tilalom még inkább felizgatta, a délutáni napokban ezeren és ezeren tódultak le a jégre. Az összes rendőrség ki volt rendelve, de a roppant tömeg ellen nem tehetett semmit, mely Páris egyik végétől a másikig a Pont des Invalidestől a Pont Neufig ellepte a befagyott folyamot.

— **A megbüntetett érsek.** Sens érsek tegnapelőtt a párisi rendőrség elé idéztetett azon hatósági rendelet áthágása miatt, mely szerint fagyás idején a házak, kertek és udvarok előtti járdát sepertetni kell. Miután az érsek urat bünösnek találták, mint más jelentéktelen halandót, 1 frank birságra itélték.

— **Ügyes rendőr.** A nagy-váradi rendőrséghez kozelébb egy sürgöny érkezett a hódmező-vásárhelyi rendőrségtől, hogy ott egy Deutsch nevü egyén a bankból hamisitott váltóval 1300 frtot vett fel s azonnal megszökött. Személyes leirása is közöltetett. Az alkapitány rögtön kiadta ez ügyet **Neumann** László negyedesnek, ki az esti vonattal, mely után már futnia kelle, tüstént Lessre utazott, honnét vissza jövet az alföldi vonaton egyik IV. osztályu kocsiban föltünt neki egy ember. Beszédbe ereszkedett vele, még pedig oly ügyesen, hogy fölismerte benne a toloajt, daczára annak, hogy a sürgönybeli személyleirás nem volt helyes. Nagy-Váradra érkezve, **Neuman** az ismeretlent a vasuti rendőrszobába kisérte; itt egyszerüen Deutschnak szólitva követelte tőle a lopott pénzt. Deutsch Henrik, ki Kisvárdára való, némi vonakodás után csakugyan hiány nélkül átadta az 1300 frtot s még egy lopott órát és gyürüt. Neumann László hasonló ügyes nyomozást nagy számmal hajt végre, s 2 évi szolgálata alatt nem kevesebb, mint 93 betöréses tolvajlást hozott tisztába.

Rövid hirek. **A budapesti fő zálogházban** jan. 5-én és a következő napokon árverés lesz. — **Pozsonyban** Moys István ügyvéd neje örülési rohamban harmadik emeleten levő lakásából kiugrott az ablakon, s agyon zuzta magát. — **100 frtot** ajándékozott a budapesti tanács a rabsegélyző egyletnek. — **Elitélt sornaliszt.** Temesvárott egy Posaune nevü revolver-lap szerkesztőjét álnév viselés és a hatóságok tévutra vezetése miatt a járásbiróság 3 havi börtönre itélte.

Szinház és müvészet.

— **Magyar zenemüvészek Afrikában.** Hubay Jenő és Aggházy Károly hazánkfiai, kik jelenleg Párisban hangversenyeznek, január hó végén Algirba fognak utazni, hol Vieuxtemps meghivására két hangversenyt adnak. Hubay t. i. mint a „Magyarország" irja, a napokban levelet kapott az Algirban nehéz betegen fekvő Vieuxtempstől, melyben fölkéri, hogy az ő kedveért tegye meg a fáradságos tengeri utazást és jöjjön betegágyához, mert egyedüli és — mint irja — „tán utolsó" vágya az, hogy átadja Hubaynak utolsó szerzeményét, ama nagy hegedü-hangversenyt, melyet Hubay számára ir, s melyet általa akar Párisban eljátszatni. „Legdrágább hagyatékom az, melyet önre hagyok" — igy ir az agg müvész levelében — „siessen, hogy én is halljam, öntől előadva." Hazánkfiai ép ez okból elfogadtak egy Nizzába szóló szerződést is, s azt utba ejtik. Igy jut el a magyar zenemüvészet Afrikába.

— **Magyar mulatság Párisban.** A párisi magyar egylet Sylvester estéjén estélyt rendez a Douix-teremben (galerie et rue Montpensier 12.) Az estély müsora a következő: 1. Rákóczy-induló Huber K. Előadják Aggházy Károly és Hubay Jenő. 2. Magyar népdalok. Énekli Helvey Irén kisasszony. 3. Szondy két apródja Arany J. Szavalja Szondy Béla. 4. a) Nocturne Hubay J. b) Souvenir de Beauchamps Vieuxtemps. Hegedün előadja Hubay Jenő. 5. Előre! Toth K. Szavalja Mandel Teréz kisasszony. 6. Magyar népdalok. Énekli Várhalmy Anna kisasszony. 7. a) Soirées de Vienne Tausig J., b) Polka de la Reine Raff J. Zongorán előadja Aggházy K. 8. Ének Helvey Irén kisasszony által 9. Három a daru Tompa M. Szavalja Kiss Vilmos. 10. Magyar népdalok. Énekli Várhalmy k. a. 11. Pusztai hangok Aggházy K. Hegedün és zongorán előadják Hubay J. és Aggházy K. 12. A párisi magyar egylet indulója Bertha S. Zongorán előadja Bertha Sándor. Végül Bomtola és táncz.

Egyletek, társulatok.

— **Jótékonyság.** A kávések ipartársulata a karácsony ünepek alkalmából hat elszegényedett kávést részesitett fejenként tiz frtnyi segélyben. Ezenkivül 100 frtot szavazott meg szükölködő kávéházi segédek számára. Ez összegben 33 segéd részesittetett fejenként 3 forintjával. A segédek biztossága e czélra szinte 40 frtot gyüjtött. Továbbá elbatároztak, hogy az elszegényedett kávések felsegélyezésére alapot teremtenek, mely alapra az aláirást Mahleo ur kezdte meg 50 forinttal. Az alap jelenleg 1000 frt tőke fölött rendelkezik.

— **A budapesti első szegény gyermekkert-egylet** javára a budai kör helyiségében jótékonyczélu szini előadás rendeztetett, melynek jövedelme a felülfizetésekkel a 100 frtot meghaladja. Előadatott az „őszi napsugár" és egy Offenbach-féle operette, elég botrány, hogy német nyelven. A sikerült előadáson ott voltak Edelsheim Gyulayné, br. Lipthay Béla, Ivánka országos képviselő, dr. Ország miniszt tanácsos nejeikkel. Második előadás „az első foglalás" vigjáték és a fenti operett szinrehozásával f. hó 30-án fog megtartatni.

KÖZGAZDASÁG.

Egy nagy török gőzhajózási társulat alakitása.

A „Pest. Corr." Konstantinápolyból f. hó 21-iki kelettel a következő sorokat kapja:

Portai körökben utóbbi időben igen komolyan foglalkoznak egy kérdéssel, mely ugy kereskedelmi mint politikai tekintetben általános figyelmet érdemel; egy nagy ottomán gőzhajózási társulat alakitásának terve, mely már hónapokkal ezelőtt felmerült s akkoriban már a főállamtanácsban igen élénk megvitatásban részesült, döntő körökben ma ismét komoly megfontolás tárgyát képezi. Az emlitett tervet egy franczia, angol és belföldi tőkepénzesekből álló konzorczium nyujtotta be és poussirozta erélyesen. Az alakitandó társulat forgalmi tőkéje 800,000 lirában van megállapitva; pártfogói fáradozásainak sikerült a portai köröket azon eszme számára megnyerni, hogy a társulat a kormánytól több igen nevezetes kedvezményben részesüljön; igy arról van szó, hogy az uj társulat nyerje el a kormány valamennyi szállitását, forgalmi tőkéjének három százaléka garantiroztassék és hogy neki a „Malyuse" nevü török gőzhajózási vállalat hajóinak egy nagyobb része átengedtessék. Az uj társulat hajói a török lobogót viselnék, a társulat maga európai szervezést nyerne és valamennyi vonalat, melyen most a Lloyd hajózik, bejárná. Az ottomány kormány továbbá hajlandónak mutatkozott a társulat számára szükséges köszenet a Herakleabeli állami bányákból a lehető legolcsóbb áron szállitani.

Az angol és franczia nagykövet ezen tervet a legerélyesebben támogatták, mig az önök monarchiájának itteni képviselője, Zichy Ferencz gróf minden lehető ellenálló erejét kifejtette a tervvel szemben, hogy a Lloyd prepotenczióját fenntarthassa. Minthogy Zichy gróf a hatalmak képviselői közül egyedül ellenezte a tervet, most a gróf visszalépése után ismét minden követ megmozditanak, hogy a terv haladék nélkül megvalósittassék.

Az osztrák-magyar Lloyd értesülvén a porta és az emlitett konzorczium közt folytatott tárgyalásokról, azonnal felhatalmazta itteni vezérügynökét, hogy a portának szükség esetén ellentervezetet nyujtson be, azonban annyi nehézség mutatkozott, hogy ezen ellentervezet a kivánt sikert el nem érhette: ugy, hogy egyebeket ne emlitsek a lobogókérdés, továbbá a Lloydnak megatartása egy esetleges osztrák-magyar-török háboruban stb. — Döntő körökben nem akarták a Lloyd ellenjavaslatának a kivánt komolyságot tulajdonitani; azt mondták, hogy a Lloyd nem annyira javaslatainak elfogadásán, hanem inkább azon fáradozott, hogy az uj konzorczium ajánlatát gyöngitse, terveit aláássa vagy azoknak elfogadását a lehetőségig halasztgassa.

A „Lloyd" itteni vezérügynöke mindent megtesz ugyan, hogy az uj társulat tervének elfogadását meghiusitsa, azonban, és ezt illetékes helyről hallom a török kormány különösen Zichy Ferencz gróf visszalépése óta ez utóbbinak oly irományairól szerezvén tudomást, a melyekben a Törökországban uralkodó anarchia és rendetlenség, továbbá Oroszország „hagyományos politikája" éles birálat alá vétetnek, most már nem csak a porta, hanem amaz északi nagyhatalom is, melynek itteni képviselője az emlitett kemény kifejezéseknek tudomására jutott, most már mindent megtesznek, hogy az alakitandó társulat tervezetét mielőbb valósitsák.

Innét van az, hogy ezen tervezet a „Lloyd" ellenjavaslatainak tekintetbevétele nélkül ismét szőnyegen van, és hogy egy uj, hatalmas ottomán gőzhajózási társulat alakulásának lehetősége — sajnos — ma kevésbé van kizárva mint valaha.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

— **Gabnatőzsde.** — decz. 28.

Gabnatőzsdénkén a mai magánforgalom általában igen gyenge volt, de javulást uj év előtt már nem is remélhetni, mert malmaink és üzéreink évi zárszámadásukkal még mindig nem készültek el.

Buzában egy felől a csekély kinálat, másfelől a malmok és üzérek folytonos tartózkodása következtében igen csekély üzlet volt s csakis nehány kisebb rakomány, mintegy 3000 mm. adatott el leszoritott áron. Az irány lanyha, az árak változatlanok.

A következő kötésekről értesülünk:

Buza, oláhországi 500 mm. 76.5 k. 13 frt tavali, 500 mm. 75.5 k. 12 frt 25 kr idei.

Bánáti 300 mm. 75 k. 13 frt 60 kr.

Magy. északkvidéki 200 mm. 76 k. 13.40, kevert.

Fehérmegyei: 700 mm. 77 k. 14.25.

Rozs s más gabnanemüekben semmi üzlet sem volt. Az árak változatlanok.

Határidőüzletben szintén igen csekély volt a forgalom, de az árak külföldi kedvezőbb tudósitások után valamivel javultak. Szokványbuza tavaszra $2\frac{1}{2}$, bánáti-tengeri 1880. május—junius 10, zab tavaszra 5 krral szilárdabb. Eladatott:

Szokványbuza tavaszra 2500 mm. 15.05.

Zab tavaszra 1400 mm. 7.82.

Az árak következőleg állapitattak meg:

Szokványbuza tavaszra $15.02\frac{1}{2}$—$15.07\frac{1}{2}$.

Bánáti tengeri 1880. máj.—junius 8.90—8.95.

Zab tavaszra 7.80—7.85.

Értéktőzsde.

A vasárnapi magánforgalom kedvező hangulatban indult meg, később azonban vett bécsi lanyhább jegyzések után csökkent a jó hangulat, déltájban ismét egy lanyhább tudósitás érkezett Bécsből, mire azután az osztrák hitelrészvények 1 frt 10 krral hanyatlottak. Aranyjáradék azonban szilárdabb.

Osztrák hitelrészvény 298.10-en vette kezdetét, az eleintén uralkodott jó hangulat, s több oldalról mutatott üzérkedési kedv mellett emelkedett 298.40-ig, a fentjelzett sürgöny után hanyatlott 297.70-ig a későbbi sürgöny vételével 297.10-ig megmaradt zárlatkor 297.30, pénz 297.40 áru; magyar ált. hitelbank részvény 271.50-en, kőszén és téglagyár („Drasche") 5 darab holnapután azaz kedden, reggel szállitandó 86 frtjával vásároltatott, magyar aranyjáradékban nagyobb volt az üzérkedési kedv 97.60-on ultimora szállitandó, $97.62\frac{1}{2}$ és 97.65-ön azonnali szállitásra köttetett, továbbá kerestettek még molnárok és sütök-malom, pesti közuti vaspálya, pesti biztositó-intézet és pest-külvárosi takarékpénztár részvények, de ezek forgalom nélkül maradtak

---

Vegyes közlemények.

⁂ **Oroszország vasuti győzelme Belgrádban.** Ugy látszik, hogy Oroszország Belgrádban a vasut kérdésben Ausztria-Magyarország felett győzelmet aratott. A bécsi „Tagblattnak" ugyanis a következőket sürgönyzik:

Belgrád, decz. 27. Oroszország egy hivatalos jegyzéket intézett Szerbiához és arra a Bécsben együttlevő minisztertanács elfogadta a Poljakoff és társ. orosz vasuti consortium ajánlatát a szerb vasutak kiépitésére vonatkozólag. Poljakoff ur értesülvén a kedvező határozatról, legközelebb Bécsbe utazik, hogy a tizszázalék óvadék összeg letétele után végleges szerződést kössön Szerbiával.

Hátra van ugyan még a skupstina határozta, de arra alig lehet kilátás, hogy ez Ausztria-Magyarország mellett szavazon. Ha tehát a sürgöny valót tartalmaz, akkor elvesztettük a befolyást a kelet felé vezető vasutak felé. Pedig Ausztria-Magyarországnak sokszor hangoztatott előnyeként volt e befolyás felhozva, valahányszor a berlini szerződésnek védelmére keltek.

⁂ **A ruscsuk-várnai vasutat** egy konstantinápolyi jelentés szerint egy osztrák társulat meg akarja venni és e czélból már alkudozást kezdett.

⁂ **A kereskedelmi szerződés Németországgal**, mint a „N. fr. Pr."-nek jelentik, Berlinben ez órában talán már aláiratott. A szerződés nem fog tartalmazni szabályozást, sem a nyers vászon forgalom, sem az appretur eljárásra vonatkozólag és erre nézve mindkét kormány administrativ utón a kölcsönös előzekenységre van utasitva. Annyi tény, hogy ha a hir valósul és a szerződés oly formában köttetett meg, ez azt fogja jelenteni, hogy a védvám politikájához egy lépéssel közeledtünk.

⁂ **Az „Adria"** czimü angol gőzhajó-társaság, mint egészen hiteles forrásból értesülünk, 1881-ben fog angol-magyar társulattá alakulni, melynek székhelye Fiume lesz. A társulat, mint tudva van, Fiume és Anglia közt a szállitást most még meg nem határozott időpontokban eszközli, jövőre azonban rendes járatokat rendszeresit. Az 1880-iki államköltségvetésbe az „Adria" támogatására 150.000 frt van felvéve. (O. É.)

Napirend deczember 29 én.

Naptár. Hétfő. Katholikus: Tamás püspök. Protest. Jonatán. Görög-Orosz: deczember 17. Dániel. Napkél 7 óra 52 p. Nyugszik 4 óra 9 perczkor.

Muzeumban nyitva van a régiségtár tára d. e. 9 órától d. u. 1 óráig.

Főv. középitészeti 7-es bizottság d. u. 5 órakor.

Hangverseny a zenekedvelők egyletében bálvány-utcza 14.

Egyetemi könyvtár d. u. 4—8 óráig nyitva.

Muzeumi könyvtár d. e 9 órától d. u. 1 óráig.

Akadémiai könyvtár nyitva d. u. 3—7 óráig.

Orsz. gazdasági és tanszermazeum d. e. 10—12 és d. u. 3—4 órák közt nyitva.

Az állatkert nyitva egész nap.

Arverések ma a fővárosban. Freiszleder József 7312 frtra b. ingatl. malom-utcza sarkán (torony-utcza 1.)

CSÁVOLSZKY LAJOS
felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos.

Nyilt-tér.

MEGJELENT

A „Kossuth"

czimü képes hetilap **mutatványszáma**. — Ára negyedévre **1** frt, félévre **2** frt, egész évre **4** frt. Kiadóhivatal: Budapest, sarkantyu utcza 3. sz.

Budapesti szinlapok.

Hétfő, deczember 29-én.

NEMZETI SZINHÁZ.

Lecouvreur Adrienne,

Dráma 5 felv. Irták Scribe és Legouvé. Franczióból fordították: Csepregi és Egressy B. — Személyek:

Lecouvreur Adr.	Felekiné	Michonnet	Ujházi
Maurice	Kovács	Marquisné	Császárné
Bouillon	Szigeti	Báróné	Györgyné
Herezegné	Lendvayné	Jouvenot	Vizvariné
Chaseuil	Hetényi	Dangeville	Csillag T.
Athenais	Molnárné	Poisson	Pintér

Kezdete 7 órakor.

NÉP-SZINHÁZ.

Grant kapitány gyermekei.

Nagy látványos szinmü 10 képben. Irták Jules Verne és R. D'Ennery, forditotta Fáy J. Béla.

Budapest, nyomatott Schlesinger és Wohlauer könyvny